

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทั่วโลกมีการแข่งขันกีฬาอาชีพอยู่มากมายหลายประเภทด้วยกัน หนึ่งในการแข่งขันกีฬาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลกได้แก่กีฬาฟุตบอล การแข่งขันฟุตบอลอาชีพหรือที่เรียกว่าการแข่งขันฟุตบอลลีกมีต้นกำเนิดมาจากประเทศอังกฤษ ต่อมาได้มีการพัฒนาแบบแผนกติกาที่แน่นอนและทำการจัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบ ทำให้การแข่งขันฟุตบอลลีกแพร่หลายไปยังประเทศอื่นๆ ทั่วโลก โดยการแข่งขันฟุตบอลลีกในแต่ละประเทศนั้นจะแบ่งเป็นหลายระดับชั้น โดยลีกสูงสุดของประเทศจะมีเงินรางวัลที่สูงกว่าลีกในระดับต่ำลงไป ในปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพอยู่ในหลายประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปยุโรป การแข่งขันฟุตบอลลีกในทวีปยุโรปถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่กำลังเจริญเติบโตอย่างสูง จากข้อมูลของ Deloitte ในฤดูกาล 2005-2006 ตลาดการแข่งขันฟุตบอลในทวีปยุโรปมีมูลค่าการเติบโตสูงถึง 12,600 ล้านยูโร โดยเฉพาะการแข่งขันฟุตบอลลีกของ 5 ประเทศยักษ์ใหญ่ในทวีปยุโรป ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี ประเทศอิตาลี และประเทศสเปน โดยในฤดูกาลเดียวกันนี้เอง รายได้รวมของการแข่งขันฟุตบอลลีกยักษ์ใหญ่ทั้ง 5 ประเทศเท่ากับ 6,700 ล้านยูโร อีกทั้งมีการใช้ต้นทุนค่าจ้างรวมสูงถึง 3,899 ล้านยูโร จากศักยภาพที่สูงมากของการแข่งขันฟุตบอลลีกของทั้ง 5 ประเทศนี้เอง ทำให้มีอิทธิพลครอบงำวงการฟุตบอลในทวีปยุโรปและทั่วโลกเป็นอย่างมากในหลายทศวรรษที่ผ่านมา การได้มาซึ่งจำนวนเงินที่มากมายมหาศาลนี้เองเป็นปัจจัยสำคัญที่บ่งบอกว่า การแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของทุกประเทศในปัจจุบันนั้นไม่ได้เป็นเพียงการแข่งขันเพื่อความบันเทิงหรือแสวงหาชัยชนะเพียงอย่างเดียวแต่จัดเป็นอุตสาหกรรมอีกแขนงหนึ่งและเป็นอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการเติบโตสูงมาก มีการให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเพื่อแสวงหารายได้และผลกำไรให้กับสโมสร ส่งผลให้อุตสาหกรรมฟุตบอลมีการเติบโตทั้งในเรื่องของรายได้ ผลกำไร ค่าจ้าง รวมไปถึงเรื่องของตลาดผู้ชม จากเม็ดเงินที่สูงมากในอุตสาหกรรมนี้เอง ทำให้สโมสรฟุตบอลของแต่ละประเทศมีความพยายามที่จะผลักดันตนเองให้ได้เข้าร่วมการแข่งขันในลีกสูงสุดของประเทศ โดยมีการพัฒนาการบริหารงานและการจัดการทางการเงินของสโมสรฟุตบอลภายในลีก ทำให้เกิดการแข่งขันในเรื่องการจัดการที่สูงขึ้นอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

การแข่งขันฟุตบอลลีกที่ได้รับความนิยมสูงและมีการเติบโตมากที่สุดในโลก ได้แก่ ฟุตบอลพรีเมียร์ลีกอังกฤษ (English Premier League) ฟุตบอลพรีเมียร์ลีกในปัจจุบันมีสภาพทางการเงินที่สูงมากและมีความสำเร็จในเรื่องของการจัดการด้านธุรกิจที่สูงกว่าฟุตบอลลีกอื่นๆ ในทวีปยุโรป อีกทั้งมีแนวโน้มที่สูงขึ้นไปอย่างต่อเนื่องในอนาคต ด้วยเหตุนี้เองทำให้สโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกหลายสโมสรมีสถานะทางการเงินที่ร่ำรวยมาก ในฤดูกาล 2005-2006 สโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกมีรายได้สูงถึง 2,000 ล้านยูโร ซึ่งจัดว่าเป็นระดับรายได้ที่สูงมากเมื่อเทียบกับรายได้ของการแข่งขันฟุตบอลในลีกอื่นๆ ทั่วโลก จากความนิยมของคนดูทั่วโลกมีส่วนสำคัญที่ผลักดันให้ฟุตบอลพรีเมียร์ลีกมีรายได้ที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้จากลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ซึ่งมีตัวเลขของรายได้ที่สูงขึ้นอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากการที่ในฤดูกาล 2007-2008 จะมีสัญญาลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์ใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้พรีเมียร์ลีกมีรายได้จากค่าลิขสิทธิ์ที่สูงขึ้นจากเดิม และมีความเป็นไปได้ที่ในฤดูกาลนั้นพรีเมียร์ลีกจะมีรายได้สูงเกินกว่า 2,500 ล้านยูโร จากสภาพทางการเงินที่มีแนวโน้มที่สูงขึ้นในทุกปี ทำให้สโมสรในพรีเมียร์ลีกมีการใช้เงินเป็นจำนวนมากในการปรับปรุงทีมเพื่อทำการแข่งขันในแต่ละฤดูกาล ในระยะยาวได้มีการสร้างฐานแฟนบอลซึ่งนอกเหนือจากแฟนบอลในประเทศของตัวเองแล้ว ยังขยายกลุ่มแฟนบอลออกไปยังทวีปอื่นๆ ทั่วโลก ผลทางการตลาดที่ดีนี้เอง ส่งผลให้เกิดความนิยมฟุตบอลพรีเมียร์ลีกไปทั่วโลก โดยเฉพาะคนเอเชียซึ่งถือว่าเป็นฐานตลาดที่สำคัญของฟุตบอลพรีเมียร์ลีก จากการใช้เงินจำนวนมากในการมุ่งหาความสำเร็จและผลกำไรนี้เอง จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่า การจัดการบริหารงานของสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกอังกฤษนั้นมีการดำเนินงานในลักษณะใดและมีประสิทธิภาพดีเพียงใด

ในปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมต่างๆ มากมาย แต่การศึกษาวิจัยเพื่อวัดประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมกีฬานั้นยังมีน้อยมาก ที่ผ่านมามีนักวิจัยได้ทำการศึกษาถึงประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมกีฬาด้วยเช่นกัน ในงานของ Hofler and Payne (1997) มีการศึกษาถึงประสิทธิภาพของการเพิ่มศักยภาพในการเล่นของการแข่งขันบาสเกตบอล NBA ด้วยวิธีแบบจำลองเส้นพรมแดนเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Frontier Model) โดยในงานศึกษาชิ้นนี้ได้ใช้ข้อมูลสถิติการเล่นที่เกิดขึ้นในการแข่งขันมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพที่ได้ นอกจากนี้แล้วยังมีการวัดประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬานชนิดอื่นอีกด้วย โดยในงานของ Kang, Lee and Sihyeong (2007) ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์การล้อมกรอบข้อมูล (Data Envelope Analysis หรือ DEA) ในการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการของทีมเบสบอลอาชีพในประเทศเกาหลี ซึ่งในงานศึกษาชิ้นนี้นอกจากข้อมูลโดยทั่วไปของทีมเบสบอลแล้ว ยังได้มีการนำข้อมูลด้านการเงินมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย

จากการเติบโตเป็นอย่างมากในการแข่งขันฟุตบอลโลกในทวีปยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีก ทำให้มีนักวิจัยได้มองเห็นถึงความสำคัญในอุตสาหกรรมการแข่งขันฟุตบอล โดยได้มีการศึกษาประสิทธิภาพของสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีก ผลงานดังกล่าวถูกนำเสนอโดย Barros and Leach (2007) มีการศึกษาโดยใช้วิธีการวัดประสิทธิภาพแบบเส้นพรมแดนต้นทุนเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Cost Frontier) ทั้งนี้ในงานศึกษานอกจากใช้ข้อมูลโดยทั่วไปของแต่ละสโมสรแล้ว ยังได้มีการมุ่งเน้นนำข้อมูลทางการเงินมาวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของสโมสรฟุตบอลพรีเมียร์ลีกในหลายๆ แง่มุมอีกด้วย นอกจากนี้แล้วยังมีการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในลีกของประเทศอื่นอีกด้วย เช่น ฟุตบอลอาชีพในประเทศสเปนและประเทศเยอรมนี

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมกีฬากำลังเป็นที่น่าสนใจ มีนักวิจัยให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้และได้ใช้ทฤษฎีการวัดประสิทธิภาพที่มีอยู่ เพื่อช่วยในการวิเคราะห์หาคำตอบในเรื่องของประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมกีฬา เนื่องด้วยสภาพการของโลกในปัจจุบัน ส่งผลให้การแข่งขันฟุตบอลไม่ได้เป็นแค่เพียงการแข่งขันกีฬาโดยทั่วไป แต่ได้มีการรวมเรื่องของธุรกิจกีฬาเข้าไปด้วย มีการแสวงหารายได้และผลกำไรรวมไปถึงมีการควบคุมต้นทุนเพื่อความอยู่รอดของสโมสรควบคู่ไปกับผลสำเร็จทางด้านการแข่งขันฟุตบอล ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งว่า สโมสรในพรีเมียร์ลีกอังกฤษมีการจัดการบริหารงานอย่างไรเพื่อให้สโมสรของตัวเองนั้นประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในเรื่องการเงินและอันดับตารางคะแนนที่ได้ในแต่ละฤดูกาล

1.2 ฟุตบอลโลกในทวีปยุโรปและอังกฤษ

1.2.1 ฟุตบอลโลกในทวีปยุโรป

1) ประวัติความเป็นมาของฟุตบอลโลกในทวีปยุโรป

การแข่งขันฟุตบอลโลกที่เก่าแก่ที่สุดในโลกคือ การแข่งขันฟุตบอลโลกของประเทศอังกฤษ ฟุตบอลลีก (Football League) เป็นองค์กรจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพภายในประเทศอังกฤษในระดับสูงสุดมาก่อน โดยก่อตั้งในปี ค.ศ.1888 จากแนวความคิดของวิลเลียม แม็กเกรเกอร์ (William McGregor) ผู้บริหารของสโมสรแอสตัน วิลล่า ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มเชิญชวนสโมสรฟุตบอลชั้นนำจำนวน 12 แห่งร่วมกันจัดตั้งฟุตบอลลีกเพื่อจัดให้มีการแข่งขันกันระหว่างสโมสรสมาชิกฟุตบอลลีกแห่งนี้ โดยเริ่มแข่งขันครั้งแรกในฤดูกาล 1888-1889

ในประเทศอิตาลีมีการเล่นฟุตบอลตามกลุ่มภูมิภาค โดยเริ่มมีการแข่งขันขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ.1898 จนกระทั่งในปี ค.ศ.1929 ฟุตบอล ลีกา กัลโช ซีรี่เอ (Lega Calcio Serie A) ถูกก่อตั้ง

ขึ้นเป็นลีกสูงสุดของประเทศโดยสหพันธ์ฟุตบอลอิตาลี ในช่วงเดียวกันนี้เองฟุตบอลลีกของประเทศสเปนก็เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1928 โดยสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันมาจากสโมสรที่เคยชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยโคปาเดอเรย์ (Copa del Rey) ซึ่งมีการแข่งขันมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1902 ส่วนในประเทศเยอรมนีแม้ว่าจะมีการก่อตั้งสมาคมฟุตบอลตั้งแต่ปี ค.ศ.1900 แต่การแข่งขันฟุตบอลลีกสมัยใหม่เริ่มต้นช้ากว่าประเทศอื่นๆ ในยุโรป โดยการแข่งขันฟุตบอลบุนเดสลีก้า (Bundesliga) ของเยอรมนีก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1963 ซึ่งก่อนจะมีการแข่งขันฟุตบอลบุนเดสลีก้า เยอรมนีก็มีรูปแบบการแข่งขันฟุตบอลลีกในระดับทีมสมัครเล่นอยู่ตามภูมิภาคเช่นกัน

2) รายได้ฟุตบอลลีกในทวีปยุโรป

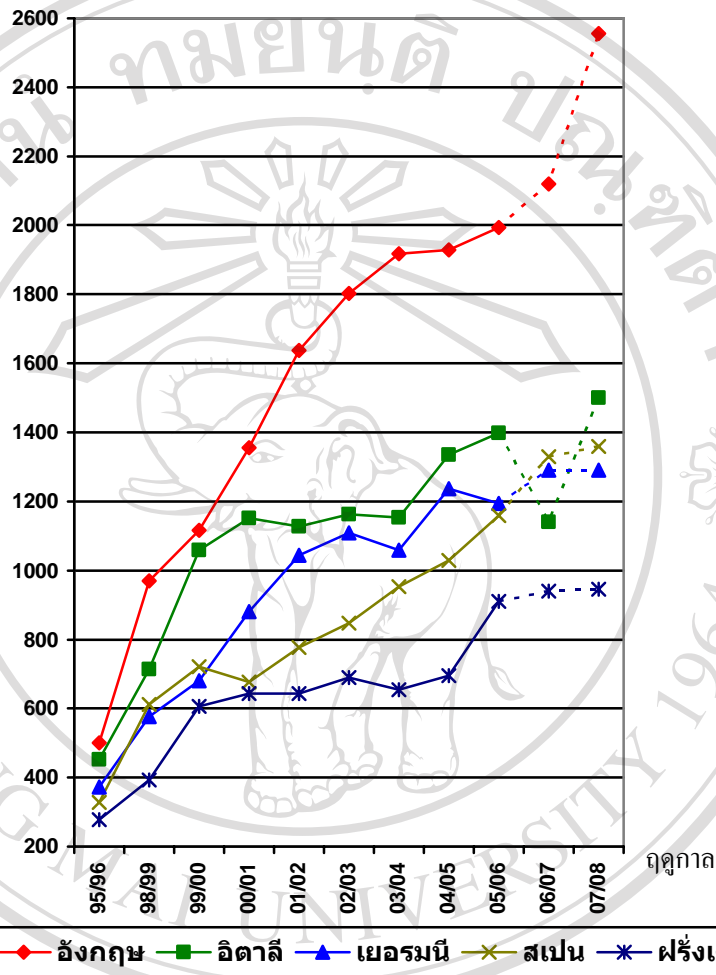
การแข่งขันฟุตบอลลีกในทวีปยุโรปเป็นอุตสาหกรรมที่กำลังเจริญเติบโตอย่างสูง ตลาดการแข่งขันฟุตบอลลีกในยุโรปมีมูลค่าการเติบโตสูงถึง 12,600 ล้านยูโร ในฤดูกาล 2005-2006 และรายได้จากการแข่งขันของฟุตบอลลีกยักษ์ใหญ่ 5 ประเทศในยุโรปก็เพิ่มขึ้นถึง 1,000 ล้านยูโร จากปีก่อนหน้าที่ผ่านมา โดยที่กว่าร้อยละ 53 ของการเติบโตมีผลกระทบหลักมาจากการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี ค.ศ.2006

รายได้รวมของการแข่งขันฟุตบอลลีกยักษ์ใหญ่ทั้ง 5 ประเทศในฤดูกาล 2005-2006 เท่ากับ 6,700 ล้านยูโร ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 จากฤดูกาลที่ผ่านมา คิดเป็นจำนวนเงินถึง 430 ล้านยูโร ขณะที่ในฤดูกาลเดียวกันนี้เองฟุตบอลพรีเมียร์ลีกก็จัดว่าเป็นลีกที่มีรายได้ดีที่สุดในจากรูปที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าฟุตบอลพรีเมียร์ลีกมีรายได้สูงถึง 2,000 ล้านยูโร ซึ่งเหนือกว่าฟุตบอลลีกของอิตาลีที่อยู่ในอันดับที่ 2 ถึงเกือบ 600 ล้านยูโร ถึงแม้ว่าฟุตบอลอิตาลีจะมีการเติบโตของรายได้ในฤดูกาล 2005-2006 แต่ก็มีปัญหาในเรื่องการไหลเวียนของรายได้จากการแข่งขันนำไปสู่ความไม่เข้มแข็งของรายรับจากการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ซึ่งอาจทำให้มีความเป็นไปได้ที่ฟุตบอลอิตาลีจะมีรายได้ตกจากอันดับที่ 2 ในอนาคต สำหรับการแข่งขันฟุตบอลลีกในประเทศฝรั่งเศส มีการเติบโตเป็นอย่างมากในฤดูกาล 2005-2006 โดยมีรายได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 214 ล้านยูโร ทำให้มีรายได้รวมถึง 910 ล้านยูโร

รูปที่ 1.1 แสดงรายได้ของฟุตบอลลีก 5 ประเทศยักษ์ใหญ่ในทวีปยุโรป ตั้งแต่ฤดูกาล 1995-1996 ถึง

ฤดูกาล 2006-2007

ล้านยูโร

ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

มีการคาดการณ์ว่าในอนาคต โดยเฉพาะในฤดูกาล 2007-2008 รายได้ของฟุตบอลพรีเมียร์ลีกอังกฤษจะสูงขึ้นเกินกว่า 2,500 ล้านยูโร เนื่องจากว่าเป็นฤดูกาลแรกของสัญญาลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ใหม่ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่รายได้จะสูงเกินกว่าอันดับที่ 2 ถึง 1,000 ล้านยูโร ถือได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่มหัศจรรย์และน่าจับตามองเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่ารายได้จากฟุตบอลพรีเมียร์ลีกมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับรายได้ของฟุตบอลอิตาลี ทั้งๆ ที่เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีตแล้ว โดยเฉพาะในปี ค.ศ. 2000 ทั้งสองลีกเกือบจะมีรายได้ที่เท่ากัน

ตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นถึงเจ้าของลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์รวมไปถึงระยะเวลาและรายได้ค่าลิขสิทธิ์ที่จะได้รับในแต่ละฤดูกาลของลีก 5 ประเทศยักษ์ใหญ่ในทวีปยุโรป

จากตารางแสดงให้เห็นว่ามูลค่าลิขสิทธิ์เฉลี่ยต่อฤดูกาลของพรีเมียร์ลีกอังกฤษมีมูลค่าสูงถึง 1,335 ล้านปอนด์

ตารางที่ 1.1 สัญญาและรายได้จากลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์ของฟุตบอลลีก 5 ประเทศยักษ์ใหญ่ในยุโรป

ลีก	เจ้าของลิขสิทธิ์	ระยะเวลา	เริ่มสัญญา	ค่าลิขสิทธิ์เฉลี่ยต่อฤดูกาล (ล้านยูโร)	ประมาณการการเพิ่มขึ้น ¹
English Premier League	Various	3 ปี	2007/08	1,335	70%
French Ligue 1	Canal Plus/Orange	4 ปี	2008/09	668	2%
German Bundesliga	Sirius	6 ปี	2009/10	500 ²	20%
Italian Serie A					
AC Milan	Mediaset	2 ปี	2007/08	110	10%
Juventus	Mediaset	3 ปี	2007/08	110	35% ³
Internazionale	Mediaset	2 ปี	2007/08	100	10%
AS Roma	Mediaset	2 ปี	2007/08	65	25%
Spanish Primera Liga					
Real Madrid	Mediapro	7 ปี	2006/07	155	70%
Barcelona	Mediapro	7 ปี	2006/07	145	80%
Valencia	RTVV	5 ปี	2009/10	30	0%
Atletico Madrid	Telemadrid	5 ปี	2009/10	42	110%

ที่มา : Deloitte Football Money League 2008

หมายเหตุ

- 1.ประมาณการการเพิ่มขึ้นจากมูลค่าสัญญาลิขสิทธิ์ก่อนหน้านี้
- 2.รับประกันว่าจะได้เงินขั้นต่ำ 500 ล้านยูโรจาก Sirius โดยคิดเฉพาะการถ่ายทอดสดในประเทศเท่านั้น
- 3.การประมาณการเทียบกับในฤดูกาล 2006-2007 ซึ่งค่าลิขสิทธิ์ลดลงเนื่องจาก Juventus ถูกลดชั้นไปเล่นใน Serie B

นอกจากรายได้จากการแข่งขันฟุตบอลลีกในประเทศแล้ว สโมสรที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลยุโรปยังมีรายได้จากการแข่งขันฟุตบอลยูฟ่าแชมเปียนลีก (UEFA Champions League) ซึ่งรายได้ในส่วนนี้เกิดขึ้นจากการต่อรองของสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขัน นำไปสู่ข้อตกลงในเรื่องของรายได้จากลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์และสปอนเซอร์ โดยในฤดูกาล 2005-

2006 มีรายได้รวมเป็นจำนวนเงินถึง 610 ล้านยูโร โดยที่ร้อยละ 72 จากเงินในส่วนนี้หรือคิดเป็นจำนวนเงิน 437 ล้านยูโร จะถูกกระจายไปยังสโมสร 32 สโมสรที่ได้เข้าร่วมในการแข่งขันรอบแบ่งกลุ่ม

ในขณะที่ลีกฟุตบอลอื่นๆ มีแนวโน้มของรายได้ที่แตกต่างออกไปเมื่อเทียบกับฟุตบอลลีกยักษ์ใหญ่ในยุโรป แต่ทั้งนี้ก็มีการแสดงถึงการเติบโตในเรื่องของรายได้ที่สูงขึ้น โดยฟุตบอลลีกที่น่าจับตามองได้แก่ ฟุตบอลลีกของประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งในฤดูกาล 2005-2006 มีรายได้สูงถึง 355 ล้านยูโร

บริษัท Deloitte ได้จัดทำรายงานรายได้ประจำปีของสโมสรต่างๆ ทั่วโลก ใน Football Money League 2008 โดยผลจากการจัดอันดับสโมสรที่มีรายได้สูงที่สุด 20 อันดับแรกได้แสดงไว้ในตารางที่ 1.2 จากตารางดังกล่าวระบุว่าสโมสรฟุตบอลที่ร่ำรวยมากที่สุดอันดับหนึ่งและอันดับสองได้แก่ สโมสรรีลมาดริด (Real Madrid) และสโมสรแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด (Manchester United) ตามลำดับ โดยสโมสรบาร์เซโลน่า (FC Barcelona) ได้ตกจากอันดับที่สองเมื่อฤดูกาลก่อนหน้านี้นี้มาเป็นอันดับที่สาม จะเห็นได้ว่าสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกหลายสโมสรจัดว่าร่ำรวยมาก มีสโมสรฟุตบอลในอังกฤษถึง 6 สโมสร ที่ติดอยู่ใน 20 อันดับแรกในฤดูกาล 2006-2007 โดยที่ไม่มีสโมสรจากประเทศไหนเลยที่อยู่ใน 20 อันดับแรกมากกว่า 4 ทีม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1.2 อันดับรายได้สูงสุดของสโมสรฟุตบอลทั่วโลก 20 อันดับแรก ฤดูกาล 2006-2007

อันดับ (อันดับก่อนหน้า)	สโมสรฟุตบอล	รายได้ (ล้านปอนด์)
1 (1)	รีลมาดริด (Real Madrid)	351.0
2 (4)	แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด (Manchester United)	315.2
3 (2)	เอฟซี บาร์เซโลน่า (FC Barcelona)	290.1
4 (6)	เชลซี (Chelsea)	283.0
5 (9)	อาร์เซนอล (Arsenal)	263.9
6 (5)	เอซี มิลาน (AC Milan)	227.2
7 (8)	บาเยิร์น มิวนิก (Bayern Munich)	223.3
8 (10)	ลิเวอร์พูล (Liverpool)	198.9
9 (7)	อินเตอร์ มิลาน (Internazionale)	195.0
10 (12)	เอเอส โรม่า (AS Roma)	157.6
11 (15)	ท็อตแนม ฮ็อทสเปอร์ (Tottenham Hotspur)	153.1
12 (3)	ยูเวนตุส (Juventus)	145.2
13 (11)	โอลิมปิก ลียง (Olympique Lyonnais)	140.6
14 (13)	นิวคาสเซิล ยูไนเต็ด (Newcastle United)	129.4
15 (16)	ฮัมบูร์ก (Hamburger SV)	120.4
16 (14)	ชาลเก้ 04 (Schalke 04)	114.3
17 (n/a)	เซลติก (Celtic)	111.8
18 (n/a)	บาเลนเซีย (Valencia)	107.6
19 (n/a)	โอลิมปิก มาร์กเซย (Olympique de Marseille)	99.0
20 (n/a)	แวร์เดอร์ เบรเมน (Werder Bremen)	97.3

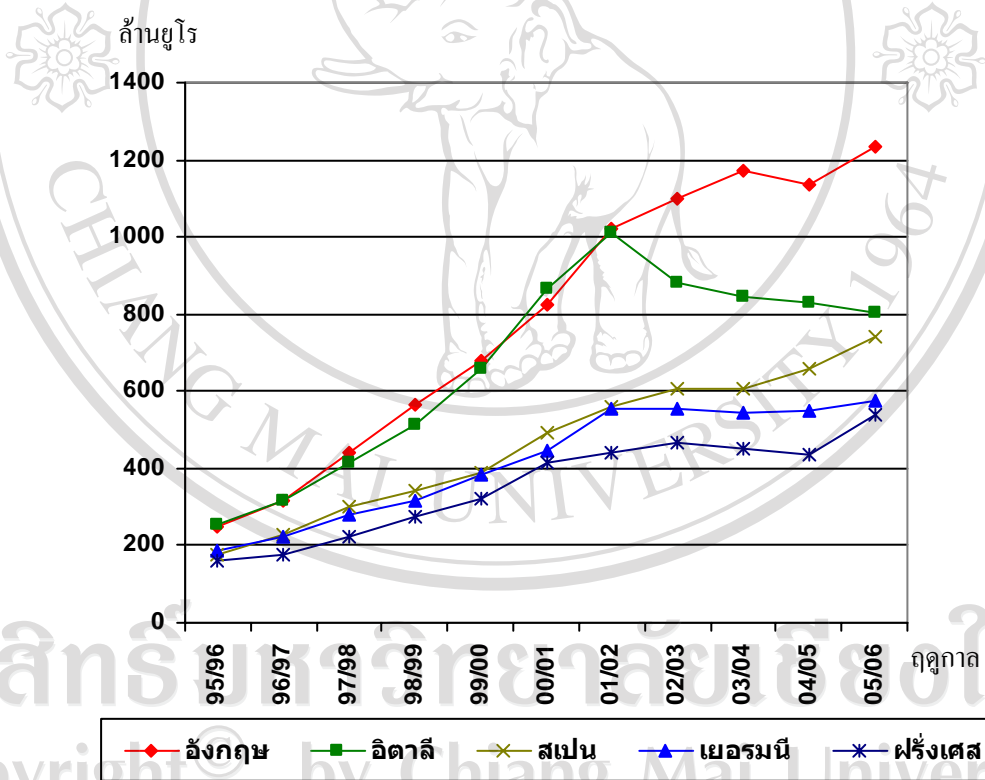
ที่มา : Deloitte Football Money League 2008

3) ต้นทุนค่าจ้างของฟุตบอลลีกในทวีปยุโรป

ต้นทุนค่าจ้างประกอบด้วย ค่าจ้างนักฟุตบอล ผู้จัดการทีม ทีมงานผู้ฝึกสอน รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ประจำสโมสร โดยในฤดูกาล 2005-2006 มีลีกฟุตบอลยักษ์ใหญ่ถึง 4 ลีกในยุโรปที่มีต้นทุนค่าจ้างเพิ่มขึ้น จากรูปที่ 1.2 แสดงให้เห็นถึงต้นทุนค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นของลีกฟุตบอลในยุโรป

โดยเฉพาะในฟุตบอลลีกของสเปนและฟุตบอลลีกของฝรั่งเศส มีการเติบโตเพิ่มขึ้นของต้นทุนค่าจ้างถึงสองเท่า ในขณะที่ฟุตบอลลีกของอิตาลีมีต้นทุนค่าจ้างที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาถึง 4 ฤดูกาลติดต่อกันตั้งแต่ฤดูกาล 2002-2003 ถึงฤดูกาล 2005-2006 จะเห็นได้ว่าในหลายปีหลังมานี้ฟุตบอลลีกของอิตาลีมีการควบคุมดูแลในเรื่องของต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามในฤดูกาล 2005-2006 มีลีกฟุตบอล 2 ลีก ได้แก่ พรีเมียร์ลีกอังกฤษและฟุตบอลลีกของสเปนมีอัตราของค่าจ้างต่อจำนวนการขาย (wage/turnover) มากกว่าร้อยละ 60 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังคงมีต้นทุนของค่าจ้างที่สูงอยู่

รูปที่ 1.2 แสดงค่าจ้างของฟุตบอลลีก 5 ประเทศยักษ์ใหญ่ในทวีปยุโรป ตั้งแต่ฤดูกาล 1995-1996 ถึงฤดูกาล 2005-2006

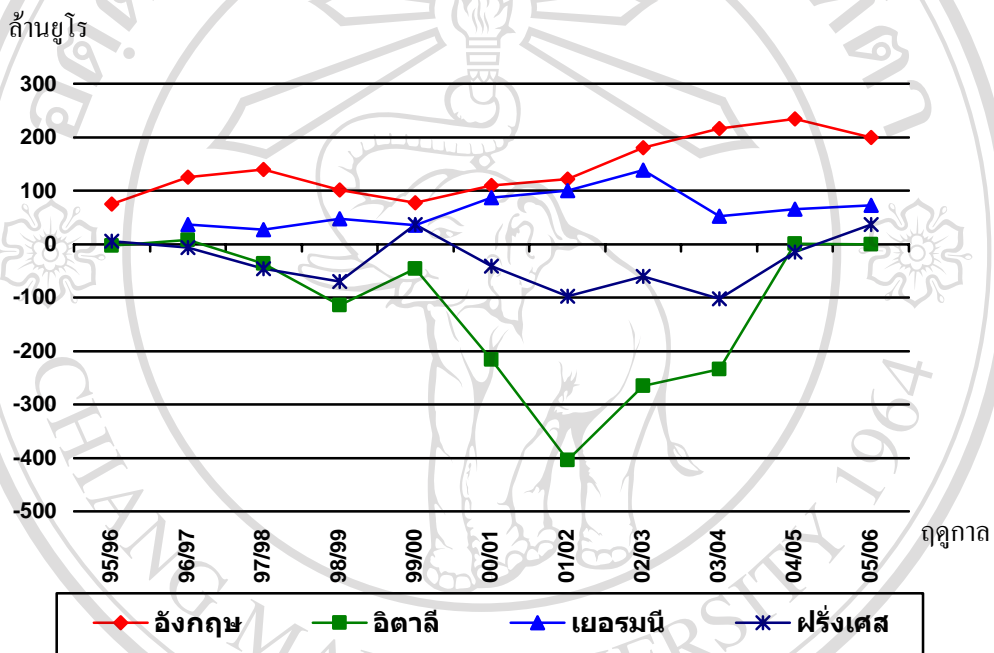
ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

4) ผลกำไรของฟุตบอลลีกในทวีปยุโรป

จากการที่การแข่งขันฟุตบอลลีกของประเทศต่างๆ ในยุโรปมีภาวะทางการเงินเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลที่ตามมาจะเห็นได้จากรูปที่ 1.3 ในฤดูกาล 2005-2006 ฟุตบอลพรีเมียร์ลีก

ลีกอังกฤษมีกำไรถึง 200 ล้านยูโร ฟุตบอลลีกของเยอรมันมีกำไร 72 ล้านยูโร และฟุตบอลลีกของฝรั่งเศสมีกำไร 37 ล้านยูโร สำหรับในลีกของฝรั่งเศสถือได้ว่าเป็นฤดูกาลแรกที่ฟุตบอลฝรั่งเศสมีกำไรนับตั้งแต่ฤดูกาล 1999-2000 ผลจากกำไรที่เพิ่มขึ้นของฟุตบอลฝรั่งเศสเป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงการกระตุ้นการจัดการในเรื่องเงินจากการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ของการแข่งขันฟุตบอลฝรั่งเศส

รูปที่ 1.3 แสดงผลกำไรขาดทุนจากการดำเนินงานของฟุตบอลลีก 5 ประเทศชั้นนำในทวีปยุโรป ตั้งแต่ฤดูกาล 1995-1996 ถึง ฤดูกาล 2005-2006

ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

- หมายเหตุ
1. ไม่มีข้อมูลของลีกประเทศเยอรมนีในฤดูกาล 1995-1996
 2. ไม่มีข้อมูลของลีกประเทศสเปนเนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอ

1.2.2 ฟุตบอลลีกอังกฤษ

1) ประวัติความเป็นมาของฟุตบอลพรีเมียร์ลีก

เอฟเอ พรีเมียร์ลีก (FA Premier League) หรือที่นิยมเรียกว่า พรีเมียร์ลีก เป็นระบบการแข่งขันฟุตบอลลีกในระดับสูงสุดของประเทศอังกฤษ ก่อตั้งในปี ค.ศ.1992 ภายใต้การบริหารของสมาคมฟุตบอลอังกฤษ หรือมีชื่อตามผู้สนับสนุนการแข่งขันอย่างเป็นทางการว่า บาร์เคลส์ พรีเมียร์ลีกชิพ (Barclays Premier Ship) โดยในปัจจุบันอยู่ภายใต้การสนับสนุนของบริษัทการเงินบาร์เคลส์ (Barclays)

แต่เดิมฟุตบอลลีกแห่งนี้ใช้ชื่อว่า ฟุตบอลลีกดิวิชั่นหนึ่ง ซึ่งมีการจัดการแข่งขันขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1888 และถือว่าเป็นลีกฟุตบอลที่มีอายุยาวนานที่สุดในโลก โดยในปี ค.ศ.1992 หรือในฤดูกาล 1992-1993 ความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเกิดขึ้นจาก รูเพิร์ต เมอร์ด็อก (Rupert Murdoch) นักธุรกิจสื่อสารรายใหญ่ เจ้าของเครือข่ายสถานีโทรทัศน์สกาย (British Sky Broadcasting หรือ BSkyB) พยายามผลักดันให้สโมสรฟุตบอลที่จะลงแข่งขันในดิวิชั่นหนึ่งประจำฤดูกาล 1992-1993 ถอนตัวออกมาจัดตั้งเป็นพรีเมียร์ลีก ทำให้ฟุตบอลลีกสูงสุดของประเทศอังกฤษที่มีอายุ 104 ปี ต้องยุติลง ขณะเดียวกันทางฟุตบอลลีกเดิมได้เปลี่ยนชื่อจากดิวิชั่นสองมาเป็นดิวิชั่นหนึ่ง และในดิวิชั่นอื่นก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามกันไป

ก่อนการจัดตั้งเป็นฟุตบอลพรีเมียร์ลีก ในช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาที่วงการฟุตบอลอาชีพของอังกฤษตกต่ำอย่างมาก เกิดเหตุการณ์หลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสนามกีฬาที่มีปัญหา เหตุการณ์อันธพาลลูกหนังหรือที่เรียกว่า ฮูลิแกน (Hooligan) ทำลายภาพลักษณ์ของฟุตบอลอังกฤษ เหตุการณ์ไฟไหม้อัฒจันทร์ในวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ.1985 ที่สนามฟุตบอลของสโมสรฟุตบอลแบรดฟอร์ดซิตี (Bradford City) ในระหว่างการแข่งขัน ทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง 56 คน เหตุการณ์ในวันที่ 15 เมษายน ค.ศ.1989 ที่สนามฟุตบอลฮิลส์เบโรของสโมสรฟุตบอลเซฟฟิลด์เวดnesday (Sheffield Wednesday) มีผู้คนเหยียบกันเสียชีวิตกว่า 96 คน นอกจากนั้น โศกนาฏกรรมเฮย์เซล (Heysel Stadium Disaster) ที่มีผู้เสียชีวิต 39 คน ทำให้ยูฟ่า (UEFA) สั่งห้ามไม่ให้สโมสรฟุตบอลจากประเทศอังกฤษเข้าร่วมการแข่งขันชิงถ้วยสโมสรยุโรปเป็นเวลา 5 ปี อันธพาลลูกหนังที่ตามไปเชียร์ทีมที่ชื่นชอบ หลังจากการแข่งขันจะเกาะกระจะราน เข้าคับคั่งกินจนเมามาย บ้างก็วิวาทกับแฟนฟุตบอลเจ้าถิ่น เกิดเหตุวุ่นวาย บางครั้งถึงขั้นจลาจลหรือไม่ก็มีคนเสียชีวิต โดยโศกนาฏกรรมเฮย์เซลส่วนหนึ่งมาจากคนกลุ่มนี้เช่นกัน

หลายเหตุการณ์ทำให้แฟนฟุตบอลไม่สามารถชมการแข่งขันฟุตบอลได้อย่างสงบสุข เนื่องด้วยกลัวจะได้รับอันตราย ประกอบกับสภาพของสนามนี้ย่ำแย่ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือการป้องกันเหตุฉุกเฉินอย่างดีพอ ทำให้ชาวอังกฤษหลายคนตัดสินใจรับชมการถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ที่บ้าน แทนที่จะเดินทางมาเชียร์ในสนามอย่างเช่นอดีต ช่วงปี ค.ศ.1980 รายได้ของสโมสรจากค่าผ่านประตูซึ่งเป็นรายได้หลัก ได้ลดลงอย่างมาก มีเพียงสโมสรชั้นนำไม่กี่แห่งเท่านั้นที่ยังคงมีกำไร ในฤดูกาล 1986-1987 ทุกสโมสรฟุตบอลมีกำไรสุทธิรวมเพียง 2.5 ล้านปอนด์ พอถึงฤดูกาล 1989-1990 รวมทุกสโมสรขาดทุน 11 ล้านปอนด์ ทำให้นายทุนไม่กี่รายจะเข้ามาลงทุนในธุรกิจกีฬาอาชีพนี้เพิ่มเติมที่ หลายสโมสรในช่วงนั้นมีข่าวว่าใกล้จะล้มละลาย

ภายหลังเหตุการณ์ที่สนามฮิลส์เบโร รัฐบาลอังกฤษได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนเรื่องที่เกิดขึ้น โดยมี ลอร์ดปีเตอร์ เทย์เลอร์ (Lord Peter Taylor) ผู้พิพากษาระดับรอง

ประธานศาลฎีกา เป็นประธานคณะกรรมการ โดยผลการไต่สวนซึ่งเรียกว่า รายงานฉบับแทย์เลอร์ (Taylor Report) ได้กลายมาเป็นเอกสารสำคัญ นำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในวงการฟุตบอลอังกฤษ เพราะกำหนดให้ทุกสโมสรต้องปรับปรุงสนามแข่งขัน ที่สำคัญคือ อัฒจันทร์ชมการแข่งขัน ต้องเป็นแบบนั่งทั้งหมด ห้ามไม่ให้มีอัฒจันทร์ยืน เพื่อความปลอดภัยของผู้ชมการแข่งขัน โดยทีมในระดับดิวิชั่นหนึ่ง และดิวิชั่นสอง ต้องปรับปรุงให้เสร็จภายในปี ค.ศ.1994 ส่วน ดิวิชั่นสาม และดิวิชั่นสี่ ต้องปรับปรุงให้เสร็จภายในปี ค.ศ.1999 ส่งผลให้การขึ้นชมฟุตบอลซึ่งเป็นวัฒนธรรมการชมฟุตบอลของคนอังกฤษมานาน บางแห่งก็มีชื่อเสียงอย่างเช่นอัฒจันทร์ เดอะค็อป (The Cop) ของสโมสรฟุตบอลลิเวอร์พูล ต้องจบไป ถึงแม้ว่าในประเทศอังกฤษจะมีสโมสรฟุตบอลทั้งอาชีพและสมัครเล่นมากที่สุดในโลก แต่สนามฟุตบอลส่วนใหญ่มีสภาพเก่าแก่ ทรุคโทรม บางสโมสรในระดับดิวิชั่นหนึ่งหรือดิวิชั่นสอง ยังคงมีอัฒจันทร์ที่สร้างด้วยไม้ ทำให้การปรับปรุงสนามฟุตบอลของสโมสรฟุตบอลอังกฤษครั้งนั้น ต้องใช้เงินลงทุนมหาศาล ท่ามกลางสถานะทางการเงินที่ไม่มั่นคง เพราะรายได้ลดลงอย่างมาก สโมสรเล็กบางแห่งซึ่งมีผู้ชมน้อยอยู่แล้ว จึงใช้วิธีปิดตายอัฒจันทร์ยืน ส่วนสโมสรใหญ่ที่ฐานะการเงินดีก็ประสบปัญหาเช่นกัน เพราะไม่อาจใช้วิธีเลี่ยงปัญหาแบบสโมสรเล็กได้

รัฐบาลอังกฤษในขณะนั้นต้องเข้าช่วยเหลือ โดยลดค่าธรรมเนียมหรือภาษีธุรกิจพนันฟุตบอล นำเงินส่วนนี้มาตั้งกองทุนฟุตบอลจำนวน 100 ล้านปอนด์ ให้ฟุตบอลลีกเป็นคนจัดสรรให้สโมสรฟุตบอล ซึ่งเป็นภาคีสมาชิกทั้ง 96 สโมสร นำไปพัฒนาปรับปรุงสนามแข่งขันของตนเอง แต่งบประมาณเท่านี้ก็นับว่าน้อยมาก หากนำมาเฉลี่ยอย่างเท่ากันแล้ว จะได้รับเงินเพียงสโมสรละ 1.08 ล้านปอนด์เท่านั้น ขณะที่สโมสรฟุตบอลชั้นนำของลีก ต้องใช้เงินในการนี้สูงถึงกว่าสิบล้านปอนด์ สโมสรใหญ่ในดิวิชั่นหนึ่ง จึงกดดันฟุตบอลลีกจัดสรรเงินให้มากกว่าสโมสรเล็ก เพราะหากไม่เสร็จทันตามกำหนด อาจจะถูกถอนใบอนุญาตได้

ในช่วงเวลาที่สโมสรใหญ่ต้องการเงินทุนมหาศาลนี้ เป็นโอกาสให้เจ้าของสถานีโทรทัศน์สกาย ยื่นข้อเสนอให้สโมสรในดิวิชั่นหนึ่ง ประจำฤดูกาล 1992-1993 ให้ถอนตัวจากสมาชิกฟุตบอลลีก เพื่อมาจัดตั้ง เอฟเอ พรีเมียร์ลีก โดยทางสถานีขอซื้อสิทธิผูกขาดในการถ่ายทอดการแข่งขันในราคาแพง ทำสัญญาฉบับแรกซื้อสิทธิผูกขาดในการถ่ายทอดการแข่งขันเป็นเวลา 5 ปี (ฤดูกาล 1992-1993 ถึง ฤดูกาล 1996-1997) จ่ายค่าตอบแทนให้ 304 ล้านปอนด์ เทียบกับในอดีตที่ฟุตบอลลีกได้รายได้จากการขายสิทธิให้สถานี ITV เพียง 44 ล้านปอนด์ ในเวลา 4 ปี เงื่อนไขตอบแทนทางธุรกิจเช่นนี้ ดึงดูดให้สโมสรทั้งหลายสนใจเป็นอย่างยิ่ง จนผู้บริหารสโมสรบางคน เช่น นายอลัน ซูการ์ (Alan Sugar) เจ้าของสโมสรฟุตบอลที่อดแน่นัม ฮีทสเปอร์ แสดงตนเป็นแกน

นำในการลือข่าให้สโมสรอื่นๆ ในดิวิชั่นหนึ่งที่จะเริ่มแข่งขันในฤดูกาล 1992-1993 เห็นชอบกับการก่อตั้งลีกแห่งนี้

ในวันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ.1991 มีการลงนามข้อตกลงภาคีสมาชิกก่อตั้ง (Founder Members Agreement) เพื่อวางหลักการสำคัญในการจัดตั้งพรีเมียร์ลีก ได้แก่ ระบบลีกสูงสุดใหม่นี้จะดำเนินการทางธุรกิจด้วยตนเอง ทำให้พรีเมียร์ลีกมีอิสระที่จะเจรจาผลประโยชน์กับผู้สนับสนุนรวมทั้งสิทธิในการขายสิทธิถ่ายทอดโทรทัศน์ของตนเอง แยกขาดจากสมาคมฟุตบอลอังกฤษและฟุตบอลลีก จากนั้นในปี ค.ศ.1992 ทั้ง 20 สโมสร ได้ยื่นขอถอนตัวจากฟุตบอลลีกอย่างเป็นทางการต่อมา ในวันที่ 27 พฤษภาคม ค.ศ.1992 เอฟเอ พรีเมียร์ลีกจึงก่อตั้งโดยจดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด มีสโมสรฟุตบอลสมาชิกทั้ง 20 แห่งเป็นหุ้นส่วน ความเป็นหุ้นส่วนจึงขึ้นอยู่กับผลการแข่งขันทางสโมสร หากทีมใดยังคงอยู่ในพรีเมียร์ลีก ก็จะถือเป็นหุ้นส่วนของพรีเมียร์ลีกต่อไป ในช่วงปิดฤดูกาล สโมสรที่ตกชั้นจะต้องมอบสิทธิการเป็นหุ้นส่วนให้กับสโมสรที่เลื่อนชั้นมาจากลีกแชมป์เปียนชิพ (The Championship) โดยมีสมาคมฟุตบอลอังกฤษถือสิทธิเป็นหุ้นส่วนหลัก มีอำนาจที่จะคัดค้านในประเด็นสำคัญ เช่น การแต่งตั้งประธานกรรมการและผู้บริหารระดับสูง หรือหลักการเลื่อนชั้นหรือตกชั้นของสโมสรเท่านั้น แต่ไม่อาจล่วงไปถึงกิจการเฉพาะของพรีเมียร์ลีก ซึ่งได้แก่เงื่อนไขและผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ต่างๆ ด้วยค่าตอบแทนจากการถ่ายทอดโทรทัศน์และประโยชน์ที่ได้รับจากผู้สนับสนุนการแข่งขัน ทำให้พรีเมียร์ลีกพัฒนาเป็นลีกฟุตบอลภายในประเทศที่ดีที่สุดในโลก

จากตารางที่ 1.3 แสดงให้เห็นถึงระบบโครงสร้างฟุตบอลลีกในประเทศอังกฤษที่มีลักษณะเหมือนพีระมิด โดยในแต่ละระดับของลีกจะมีชื่ออย่างเป็นทางการและในลีกระดับสูงจะมีชื่อผู้สนับสนุนกำกับ ในระดับบนสุดของโครงสร้างคือการแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีกซึ่งเป็นลีกฟุตบอลสูงสุดของประเทศอังกฤษ ลีกในระดับรองลงมาได้แก่ ฟุตบอลลีกแชมป์เปียนชิพ ฟุตบอลลีกวัน และฟุตบอลลีกทู ตามลำดับ ส่วนระดับการแข่งขันตั้งแต่ลีกคอนเฟอเรนซ์ เนชั่นแนลลงไปจะเรียกว่านอกลีก ทั้งนี้การแข่งขันในแต่ละลีกจะมีระบบการเลื่อนชั้นและตกชั้นที่เชื่อมโยงกันกับระดับการแข่งขันที่ติดกัน โดยทีมที่ประสบความสำเร็จจะเลื่อนชั้นขึ้นไปในระดับลีกที่เหนือกว่า และทีมที่ได้อันดับล่างของตารางในแต่ละฤดูกาล จะตกชั้นลงไปเล่นในระดับลีกที่ต่ำกว่า การเลื่อนชั้นและตกชั้นในแต่ละระดับลีกจะมีเงื่อนไขที่แตกต่างกันออกไป ทั้งในเรื่องของจำนวนทีมที่เลื่อนชั้น เงื่อนไขในการเลื่อนชั้น ความพร้อมของทีม และความพร้อมทางการเงิน ในส่วนของเงินรางวัลในระดับลีกที่สูงกว่าก็จะมีเงินรางวัลที่สูงกว่าตามไปด้วย ดังนั้นในแต่ละสโมสรจึงมีความพยายามที่จะผลักดันตัวเองให้ขึ้นไปเล่นในระดับลีกที่สูงกว่าเสมอ โดยจุดมุ่งหมายสูงสุดของทุกทีมคือ เอฟเอ พรีเมียร์ลีก

ตารางที่ 1.3 ระบบโครงสร้างฟุตบอลลีกของประเทศไทย

ลีก/ดิวิชั่น					
เอฟเอ พรีเมียร์ลีก (บาร์เคลตส์พรีเมียร์ลีก) 20 ทีม					
ฟุตบอลลีก แชมป์เปียนชิพ (โคคา-โคลา ฟุตบอลลีกแชมป์เปียนชิพ) 24 ทีม					
ฟุตบอลลีกวัน (โคคา-โคลา ฟุตบอลลีก 1) 24 ทีม					
ฟุตบอลลีกทู (โคคา-โคลา ฟุตบอลลีก 2) 24 ทีม					
คอนเฟอเรนซ์ เนชั่นแนล 24 ทีม					
คอนเฟอเรนซ์ นอร์ธ 22 ทีม			คอนเฟอเรนซ์ เซาธ์ 22 ทีม		
นอร์ธเชิร์ชพรีเมียร์ลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น 22 ทีม		เซาธ์เชิร์ชฟุตบอลลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น 22 ทีม		อีสเมียนลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น 22 ทีม	
นอร์ธเชิร์ช พรีเมียร์ลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น นอร์ธ 21 ทีม	นอร์ธเชิร์ช พรีเมียร์ลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น เซาธ์ 20 ทีม	เซาธ์เชิร์ช ฟุตบอลลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น มิดแลนด์ 22 สโมสร	เซาธ์เชิร์ช ฟุตบอลลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น เซาธ์แอนด์เวสต์ 22 สโมสร	อีสเมียนลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น นอร์ธ 22 สโมสร	อีสเมียนลีก พรีเมียร์ลีกดิวิชั่น เซาธ์ 22 สโมสร
นอกจากนี้ยังมีอีกหลายระดับ					

ที่มา : English Football League System

หมายเหตุ : ในวงเล็บคือชื่อผู้สนับสนุน

การแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีกเป็นที่รวมของ 20 สโมสรฟุตบอลในระดับสูงสุดของอังกฤษเข้าด้วยกัน โดยในปัจจุบันมีเพียง 4 ทีมเท่านั้น ที่เคยชนะเลิศในการแข่งขันรายการนี้ ได้แก่

สโมสรฟุตบอลแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด (Manchester United) สโมสรฟุตบอลอาร์เซนอล (Arsenal) สโมสรฟุตบอลแบล็คเบิร์น โรเวอร์ส (Blackburn Rovers) และสโมสรฟุตบอลเชลซี (Chelsea)

ตารางที่ 1.4 แสดงให้เห็นถึงตารางอันดับคะแนนของฟุตบอลพรีเมียร์ลีกในฤดูกาล 2007-2008 สโมสรที่ได้รางวัลชนะเลิศได้แก่ สโมสรฟุตบอลแมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด โดยมีสโมสรเชลซีและสโมสรอาร์เซนอลได้อันดับที่สองและสามตามลำดับ สโมสรที่ตกชั้นไปเล่นในลีกแชมป์เปียนชิพได้แก่สโมสรเรดดิ้ง สโมสรเบอร์มิงแฮม ซิตี้ และสโมสรคาร์บี โรนีย์

ตารางที่ 1.4 อันดับตารางคะแนนในฤดูกาล 2007-2008

ทีม	P	W	D	L	F	A	GD	PTS
แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด	38	27	6	5	80	22	58	87
เชลซี	38	25	10	3	65	26	39	85
อาร์เซนอล	38	24	11	3	74	31	43	83
ลิเวอร์พูล	38	21	13	4	67	28	39	76
เอฟเวอร์ตัน	38	19	8	11	55	33	22	65
แอสตัน วิลล่า	38	16	12	10	71	51	20	60
แบล็คเบิร์น โรเวอร์ส	38	15	13	10	50	48	2	58
ปอร์ทสมัธ	38	16	9	13	48	40	8	57
แมนเชสเตอร์ ซิตี้	38	15	10	13	45	53	-8	55
เวสต์แฮม ยูไนเต็ด	38	13	10	15	42	50	-8	49
ทอตนัม ฮอตสเปอร์	38	11	13	14	66	61	5	46
นิวคาสเซิล ยูไนเต็ด	38	11	10	17	45	65	-20	43
มิดเดิลสโบรช์	38	10	12	16	43	53	-10	42
วีแกน แอธเลติก	38	10	10	18	34	51	-17	40
ซันเดอร์แลนด์	38	11	6	21	36	59	-23	39
โบลตัน วันเดอเรอร์ส	38	9	10	19	36	54	-18	37
ฟูแล่ม	38	8	12	18	38	60	-22	36
เรดดิ้ง	38	10	6	22	41	66	-25	36
เบอร์มิงแฮม ซิตี้	38	8	11	19	46	62	-16	35
คาร์บี โรนีย์	38	1	8	29	20	89	-69	11

ที่มา : Barclay Premier League

P – แข่ง

D – เสมอ

F – ประตูได้

GD – ประตูได้เสีย

W – ชนะ

L – แพ้

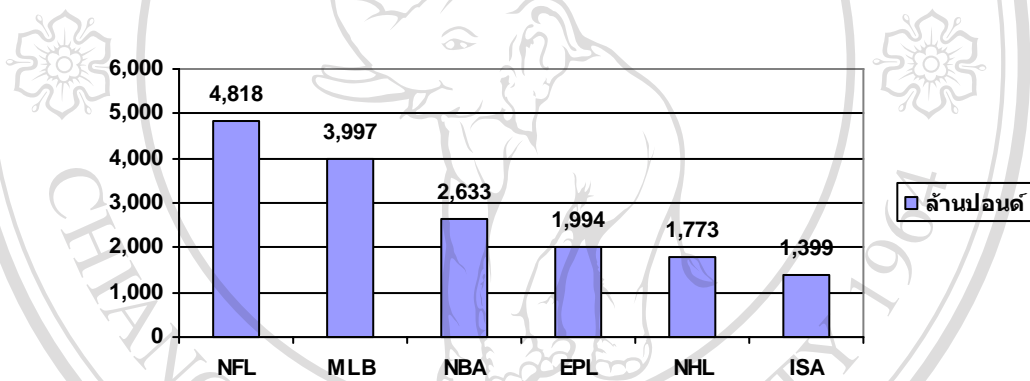
A – ประตูเสีย

PTS - คะแนน

2) รายได้ของฟุตบอลพรีเมียร์ลีก

ฟุตบอลพรีเมียร์ลีกเป็นลีกฟุตบอลที่สามารถสร้างรายได้สูงมาก ในฤดูกาล 2005-2006 รายได้รวมของทุกสโมสรมีมากกว่า 1,900 ล้านยูโร (Deloitte) สูงกว่าฟุตบอลอิตาลีถึงกว่าร้อยละ 40 โดยมีการประมาณการไว้ว่าในฤดูกาล 2007-2008 รายได้อาจเพิ่มขึ้นมากกว่า 2,000 ล้านยูโร จากการที่มีข้อตกลงในเรื่องลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ใหม่ จากรูปที่ 3.4 แสดงให้เห็นถึงการจัดอันดับลีกกีฬาอาชีพที่มีรายได้รวมสูงสุดทั่วโลก ฟุตบอลพรีเมียร์ลีกมีรายได้รวมเป็นอันดับที่ 4 เป็นรองก็เพียงแต่รายได้ประจำปีของลีกกีฬาของอเมริกาเหนือ เช่น อเมริกันฟุตบอล เมเจอร์ลีกเบสบอล และบาสเกตบอล NBA แต่เหนือกว่าฮอกกี้อีกและลีกฟุตบอลอิตาลี

รูปที่ 1.4 ลีกกีฬาอาชีพที่มีรายได้สูงที่สุดหกอันดับแรกในปี ค.ศ.2006

ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

หมายเหตุ NFL : National Football League EPL : English Premier League
 MLB : Major League Baseball NHL : National Hockey League
 NBA : National Basketball Association ISA : Italy Serie A

ฟุตบอลพรีเมียร์ลีกในปัจจุบันมีรายได้ที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อดูรายได้ของฟุตบอลในประเทศอังกฤษแล้ว ในฤดูกาล 2005-2006 รายได้ของสโมสรฟุตบอล 92 สโมสรจาก 4 ทีวีชั้นของการแข่งขันฟุตบอลลีกในประเทศอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 เป็นจำนวนเงิน 66 ล้านปอนด์ ทำให้มีรายได้รวม 1,860 ล้านปอนด์ แต่ถ้าคิดเพียงสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกแล้ว ในฤดูกาล 2005-2006 รายได้ของสโมสรในพรีเมียร์ลีกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เป็นจำนวนเงิน 45 ล้านปอนด์ ทำให้เฉพาะสโมสรในพรีเมียร์ลีกมีรายได้สูงถึง 1,379 ล้านปอนด์ โดยแต่ละสโมสรมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 69 ล้านปอนด์ สำหรับรายได้เฉลี่ยของทีมยักษ์ใหญ่ในพรีเมียร์ลีก 4 ทีม หรือที่เรียกกันว่า ทีมบิ๊กโฟร์ (Big Four) ถึงแม้ว่าจะมีเพียงแค่สี่ทีมแต่สามารถมีรายได้สูงถึง 144 ล้านปอนด์ จากตัวเลขดังกล่าว

จะเห็นว่าจำนวนรายได้ที่ทำได้ มีค่าเกือบสามเท่าของค่าเฉลี่ยของรายได้ของสโมสร 16 สโมสรที่เหลือซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพียง 50 ล้านบาท

รายได้ของสโมสรในพรีเมียร์ลีกอาจสูงเกินกว่า 1,400 ล้านบาทเป็นครั้งแรกในฤดูกาล 2006-2007 และอาจจะเพิ่มขึ้นเป็น 1,765 ล้านบาทในฤดูกาล 2007-2008 ซึ่งเป็นฤดูกาลแรกของพรีเมียร์ลีกสำหรับลิขสิทธิ์ถ่ายทอดทางโทรทัศน์ใหม่สามปี อีกทั้งมีแนวโน้มว่าในฤดูกาล 2007-2008 รายได้ต่ำสุดของสโมสรในพรีเมียร์ลีกจะเพิ่มขึ้นเป็น 45-50 ล้านบาท จากเดิมที่มีรายได้ต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 35 ล้านบาทในฤดูกาล 2005-2006

ตารางที่ 1.5 แสดงถึงสัญญาลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์และรายได้ที่ได้รับของพรีเมียร์ลีก โดยจำนวนนัดของการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์มีจำนวนสูงขึ้นรวมไปถึงรายได้ที่ทางพรีเมียร์ลีกได้รับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็มีมูลค่าที่สูงขึ้นมากด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 1.5 สัญญาลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์และรายได้ที่ได้รับของพรีเมียร์ลีก

ปีเริ่มต้นสัญญา	ระยะเวลาสัญญา (ปี)	สถานีโทรทัศน์ที่ได้ ลิขสิทธิ์	จำนวนนัดที่ ถ่ายทอดสด/ปี	รายได้เฉพาะ ลิขสิทธิ์ในประเทศ/ ปี (ล้านบาท)
1983	2	BBC/ITV	10	2.6
1985	0.5	BBC/ITV	6	1.3
1986	2	BBC/ITV	14	3.1
1988	4	ITV	18	11
1992	5	BSkyB	60	42.8
1997	4	BSkyB	60	167.5
2001	3	BSkyB	66	361
2004	3	BSkyB/BBC	138	376.33
2007	3	BSkyB/Setanta	138	566.66

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

หมายเหตุ BBC : British Broadcasting Corporation BSkyB : British Sky Broadcasting
ITV : Independent Television

แหล่งรายได้ที่สำคัญของสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกนั้นมาจากผู้เข้าชมการแข่งขันในสนาม ซึ่งในฤดูกาล 2005-2006 ผู้ชมโดยเฉลี่ยมีจำนวนทั้งสิ้น 34,364 คน ซึ่งคิดหนึ่งในสี่ของลีกกีฬาอาชีพที่มีจำนวนผู้ชมสูงที่สุดในโลก ซึ่งยอดจำนวนของผู้ชมนั้นสูงกว่าฟุตบอลกอล์ฟ ชิรี เอ

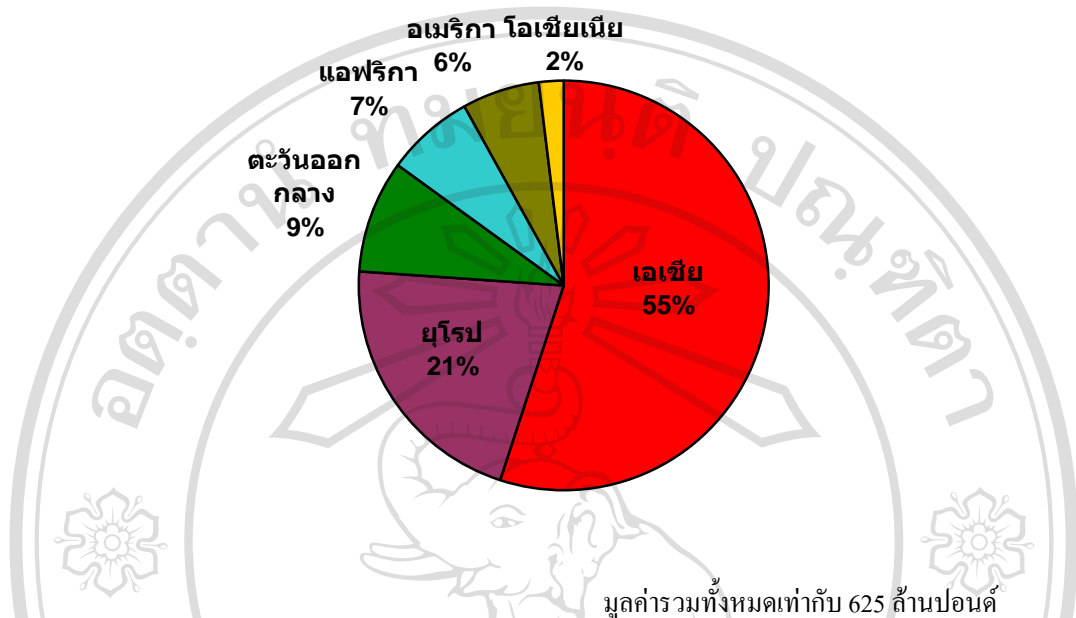
ของอิตาลี (Lega Calcio Serie A) และฟุตบอลลา ลีก้าของสเปน (La Liga) แต่ยังคงตามหลังฟุตบอลบุนเดสลีก้าของเยอรมนี (Bundesliga) ซึ่งจำนวนผู้ชมเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 60 เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ชมโดยเฉลี่ยในฤดูกาล 1992-1993 ซึ่งมีจำนวนเพียง 21,126 คน ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงฤดูกาล 1992-1993 จำนวนความจุของสนามทั้งหมดถูกลดลงจากการที่มีคำสั่งให้ติดตั้งที่นั่งชมการแข่งขัน อย่างไรก็ตามจำนวนคนดูในฤดูกาล 2005-2006 ก็ยังน้อยกว่าในฤดูกาล 2002-2003 ซึ่งมีผู้ชมโดยเฉลี่ย 35,464 คน

นอกจากรายได้จากผู้เข้าชมการแข่งขันแล้ว สโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกยังมีรายได้หลักจากลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ไปยังต่างประเทศอีกด้วย ซึ่งคาดการณ์ว่าจะมีมูลค่าที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต ในทวีปเอเชียฟุตบอลพรีเมียร์ลีกจัดได้ว่าเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก ตลาดหลักๆ จะอยู่ที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ฮองกง ตะวันออกกลาง รวมไปถึงประเทศจีน

นอกจากรูปแบบการเล่นที่สนุกตื่นเต้นเร้าใจแล้ว เหตุผลอย่างหนึ่งที่ทำให้ภูมิภาคนี้มีความนิยมฟุตบอลพรีเมียร์ลีกส่วนหนึ่งอาจเป็นเรื่องของช่วงเวลา เพราะว่าฟุตบอลจะเริ่มแข่งขันกันในเวลาเที่ยงถึงบ่ายสามโมงตามเวลาในประเทศไทย ซึ่งจะเป็นช่วงเวลาเดียวกับเวลาในทวีปเอเชียตอนประมาณหกโมงถึงสามทุ่ม ซึ่งช่วงเวลานี้ถือเป็นช่วงเวลาไพรม์ไทม์ (Prime Time) แต่ในฟุตบอลลีกอื่นๆ ในยุโรปเวลาการแข่งขันมักจะเป็นเวลาที่เลิกงานเกินไปสำหรับผู้ชมในทวีปเอเชีย

รูปที่ 1.5 แสดงให้เห็นถึงมูลค่าลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดไปยังต่างประเทศโดยแยกตามทวีป จากรูปจะเห็นได้ว่า ทวีปเอเชียมีมูลค่าลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดสูงที่สุด คือมีมูลค่าสูงถึงร้อยละ 55 แสดงให้เห็นถึงความนิยมฟุตบอลพรีเมียร์ลีกที่สูงมากในทวีปเอเชีย อันดับที่สองได้แก่ทวีปยุโรป มีมูลค่าร้อยละ 21 โดยทวีปที่มีมูลค่าของลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดต่ำที่สุดอยู่ในโซนโอเชียเนีย

รูปที่ 1.5 แสดงมูลค่าลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดฟุตบอลพรีเมียร์ลีกไปยังต่างประเทศแยกตามทวีป ตั้งแต่ ฤดูกาล 2007/08 ถึง 2009/10

ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

3) ผลกำไรของฟุตบอลพรีเมียร์ลีก

เมื่อพิจารณาถึงผลกำไรของการดำเนินการของฟุตบอลพรีเมียร์ลีกแล้ว ในฤดูกาล 2005-2006 กำไรในพรีเมียร์ลีกลดลงเป็นครั้งแรกตั้งแต่ฤดูกาล 1999-2000 ทำให้ในฤดูกาลนี้เองฟุตบอลพรีเมียร์ลีกมีกำไรเพียง 138 ล้านปอนด์ ซึ่งกำไรลดลงจากฤดูกาลก่อนหน้าประมาณร้อยละ 15 โดยถึงแม้ว่าในฤดูกาล 2004-2005 พรีเมียร์ลีกจะมีกำไรสูงแต่ก็มีสโมสรขาดทุนเพิ่มขึ้น 2 สโมสร คือ สโมสรเชลซี และสโมสรฟูแล่ม และในฤดูกาล 2005-2006 มีสโมสรขาดทุนเพิ่มขึ้น 4 สโมสร ได้แก่ สโมสรแอสตัน วิลล่า สโมสรชาร์ลตัน แอธเลติก สโมสรเชลซี และสโมสรฟูแล่ม

จากรายงานผลกำไรจากการดำเนินการของสโมสรฟุตบอลของประเทศอังกฤษใน ฤดูกาล 2005-2006 ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 1.6 สโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ดมีผลกำไรสูงสุดเป็นจำนวนเงินถึง 41 ล้านปอนด์ สูงขึ้นจากเดิมที่ทำไว้ 33 ล้านปอนด์ในฤดูกาล 2004-2005 ยิ่งไปกว่านั้นผลกำไรที่ได้ยังสูงเป็นสองเท่าเมื่อเทียบกับผลกำไรของสโมสรลิเวอร์พูลซึ่งอยู่ในอันดับที่ 2 โดยสโมสรลิเวอร์พูลมีผลกำไรเป็นจำนวนเงินเท่ากับ 20 ล้านปอนด์ แต่ผลกำไรของสโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ดในฤดูกาล 2005-2006 ยังต่ำกว่าสถิติของตัวเองที่ทำไว้เมื่อฤดูกาล 2003-2004 ซึ่งในฤดูกาลนั้นสามารถทำกำไรได้สูงถึง 52 ล้านปอนด์

ตารางที่ 1.6 กำไรจากการดำเนินการในฤดูกาล 2005-2006 ผลรวมของกำไรจากการดำเนินการ 5 ปี
และเปอร์เซ็นต์ความต่าง

อันดับ	สโมสร	2005/06		รวม 5 ปี	
		กำไรการดำเนินงาน	เปอร์เซ็นต์ความต่างจากปีก่อนหน้า	กำไรการดำเนินงาน	อันดับ
1	แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด	41.1	25%	207.9	1
2	ลิเวอร์พูล	20.1	17%	92.3	2
3	เวสต์แฮม ยูไนเต็ด	13.4	22%	13.7	12
4	เวสต์บรอมวิช ออลเบียน	11.6	33%	33.9	7
5	อาร์เซนอล	11.1	8%	77.8	3
6	วีแกน แอชลีดิก	9.8	28%	(6.0)	27
7	ซันเดอร์แลนด์	9.7	25%	7.1	17
8	ท็อตแน่ม ฮ็อทสเปอร์	6.9	9%	49.7	5
9	นิวคาสเซิล ยูไนเต็ด	6.2	7%	75.8	4
10	เบอร์มิงแฮม ซิตี้	5.7	14%	36.8	6

ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

หน่วยล้านปอนด์

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าลบ

ลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์ใหม่ของพรีเมียร์ลีกในอนาคต จะเป็นปัจจัยกระตุ้นให้พรีเมียร์ลีกสามารถสร้างกำไรได้ถึง 200 ล้านปอนด์ โดยจะส่งผลให้มีกำไรเฉลี่ย 10 ล้านปอนด์ต่อสโมสรเป็นครั้งแรกในฤดูกาล 2007-2008 และมีความเป็นไปได้ที่พรีเมียร์ลีกอาจจะสามารถสร้างผลกำไรได้ถึง 300 ล้านปอนด์ ถ้ามีการควบคุมเอาใจใส่ในเรื่องต้นทุนค่าจ้างที่อาจเพิ่มสูงขึ้นได้ในอนาคต

4) ต้นทุนค่าจ้างของฟุตบอลพรีเมียร์ลีก

ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการบริหารทีมฟุตบอลโดยทั่วไป คือ ต้นทุนค่าจ้างนักฟุตบอลในสโมสร จากรายงานของ Deloitte ได้ระบุว่า ต้นทุนค่าจ้างของสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกในฤดูกาล 2005-2006 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9 คิดเป็นจำนวนเงิน 69 ล้านปอนด์ ทำให้ในฤดูกาลนี้เองสโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกมีต้นทุนค่าจ้างเท่ากับ 854 ล้านปอนด์ จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกับสถานการณ์ในฤดูกาล 2004-2005 ซึ่งตอนนั้นต้นทุนค่าจ้างทั้งหมดลดลงร้อยละ 3 เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีก และเมื่อมองถึงอัตราค่าจ้างต่อจำนวนการขาย

(Wage/turnover) ในฤดูกาล 2005-2006 ของฟุตบอลพรีเมียร์ลีกจะเห็นได้ว่า มีการเพิ่มขึ้น ไปอยู่ที่ร้อยละ 62 ซึ่งตัวเลขนี้เองแสดงให้เห็นว่า สโมสรในลีกสูงสุดของอังกฤษยังคงมีความมั่งคั่งอยู่

ต้นทุนค่าจ้างทั้งหมดในฤดูกาล 2005-2006 แสดงไว้ในตารางที่ 3.7 จากตารางแสดงให้เห็นว่าในพรีเมียร์ลีกมีสโมสรฟุตบอล 5 สโมสรที่มีต้นทุนค่าจ้างมากกว่า 50 ล้านปอนด์ นำโดยสโมสรเชลซี มีต้นทุนค่าจ้างที่ 114 ล้านปอนด์ สโมสรแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด มีต้นทุนค่าจ้างที่ 85 ล้านปอนด์ สโมสรอาร์เซนอล มีต้นทุนค่าจ้างที่ 83 ล้านปอนด์ สโมสรลิเวอร์พูล มีต้นทุนค่าจ้างที่ 69 ล้านปอนด์ และสโมสรนิวคาสเซิล ยูไนเต็ด มีต้นทุนค่าจ้างที่ 52 ล้านปอนด์ จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าทั้ง 5 สโมสรนี้ถือว่าเป็นสโมสรที่มีต้นทุนค่าจ้างค่าจ้างมากที่สุด 5 อันดับแรก โดยนำหน้าสโมสรท็อตแนม ฮ็อตสเปอร์ที่อยู่อันดับที่ 6 ซึ่งมีต้นทุนค่าจ้างอยู่ที่ 41 ล้านปอนด์ ด้วยเหตุนี้เองจากตัวเลขดังกล่าวจึงเป็นการตอกย้ำว่า สโมสรฟุตบอลในพรีเมียร์ลีกยังคงมีสถานะทางการเงินที่สูงอยู่

ถึงแม้ว่าต้นทุนค่าจ้างในหลายสโมสรจะสูงขึ้น แต่ในฤดูกาล 2005-2006 ก็มีสโมสรที่มีแนวคิดที่จะลดค่าใช้จ่ายด้านค่าจ้างลง โดยสโมสรที่มีแนวคิดนี้ได้แก่ สโมสรฟูแล่ม มีการลดต้นทุนค่าจ้างลง 3.8 ล้านปอนด์ และสโมสรแมนเชสเตอร์ ซิตี้ ลดต้นทุนค่าจ้างลง 3.3 ล้านปอนด์ ซึ่งแนวคิดนี้สวนทางกับการดำเนินการของอีกหลายสโมสรที่มีแนวคิดที่จะเพิ่มค่าจ้างให้สูงขึ้นจากการลงทุนเกี่ยวกับตัวผู้เล่นในทีม โดยซื้อตัวนักฟุตบอลที่มีความสามารถ ค่าตัวแพง รับค่าจ้างต่อสัปดาห์สูง ด้วยเหตุนี้เองจึงมีผลต่อต้นทุนค่าจ้างที่สูงขึ้นในหลายๆ สโมสรในพรีเมียร์ลีก เช่น สโมสรท็อตแนม ฮ็อตสเปอร์ ต้นทุนค่าจ้างเพิ่มขึ้น 7.5 ล้านปอนด์ สโมสรเอฟเวอร์ตัน ต้นทุนค่าจ้างเพิ่มขึ้น 6.1 ล้านปอนด์ สโมสรชาร์ลตัน แอธเลติก ต้นทุนค่าจ้างเพิ่มขึ้น 5.3 ล้านปอนด์ และสโมสรแอสตันวิลล่า ต้นทุนค่าจ้างเพิ่มขึ้น 5.1 ล้านปอนด์

ตารางที่ 1.7 ต้นทุนค่าจ้างทั้งหมดในฤดูกาล 2005-2006

สโมสร	2005/06			ค่าจ้าง รวม 2005/06	ค่าจ้าง รวม 2004/05	เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้น/ ลดลง
	อันดับ ค่าจ้าง	อันดับ ในลีก	ความ แปรปรวน			
เชลซี	1	1	-	114,002	108,887	5%
แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด	2	2	-	85,389	77,010	11%
อาร์เซนอล	3	4	(1)	82,965	66,012	26%
ลิเวอร์พูล	4	3	1	68,868	64,233	7%
นิวคาสเซิล ยูไนเต็ด	5	7	(2)	52,183	50,222	4%
ค่าเฉลี่ยในพรีเมียร์ลีก	5.5	10.5	(5)	42,700	39,250	9%
ท็อตแน่ม ฮ็อทสเปอร์	6	5	1	40,656	33,142	23%
แอสตัน วิลล่า	7	16	(9)	38,255	33,134	15%
เอฟเวอร์ตัน	8	11	(3)	36,966	30,840	20%
แมนเชสเตอร์ ซิตี้	9	15	(6)	34,341	37,677	(9%)
ชาร์ลตัน แอธเลติก	10	13	(3)	34,222	28,888	18%
แบล็คเบิร์น โรเวอร์	11	6	5	33,373	31,312	7%
เวสต์แฮม ยูไนเต็ด	12	9	3	31,228	20,240	54%
ฟูแล่ม	13	12	1	30,102	33,884	(11%)
โบลตัน วันเดอเรอร์ส	14	8	6	28,533	25,418	12%
เบอร์มิงแฮม ซิตี้	15	18	(3)	26,797	27,348	(2%)
ปอร์ทสมัธ	16	17	(1)	24,802	25,047	(1%)
วีแกน แอธเลติก	17	10	7	20,562	9,101	126%
เวสต์บรอมวิช ออลเบียน	18	19	(1)	20,361	20,942	(3%)
ซันเดอร์แลนด์	19	20	(1)	17,353	16,294	6%

ที่มา : Deloitte Annual Review of Football Finance 2007

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าลบ

ในอนาคตข้างหน้า การเพิ่มขึ้นของรายได้ลิขสิทธิ์การถ่ายทอดสดใหม่ในพรีเมียร์ลีกจะเป็นตัวกระตุ้นสำคัญในการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง มีการคาดการณ์ว่า

ในฤดูกาล 2007-2008 ต้นทุนค่าจ้างในพรีเมียร์ลีกจะเกินกว่า 1,000 ล้านปอนด์เป็นครั้งแรก อีกทั้งรายรับประจำปีโดยเฉลี่ยของผู้เล่นทั้งหมดในพรีเมียร์ลีกในฤดูกาล 2007-2008 จะอยู่ที่ประมาณ 1.1 ล้านปอนด์ ซึ่งในฤดูกาล 2005-2006 รายรับประจำปีโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.9 ล้านปอนด์ และในระหว่างกรอบเวลาของลิขสิทธิ์การถ่ายทอดทางโทรทัศน์ใหม่ ผู้เล่นตัวจริงในพรีเมียร์ลีกอาจได้รับเงินถึง 10 ล้านปอนด์ต่อปีจากสโมสร ซึ่งเท่ากับ 200,000 ปอนด์ต่อสัปดาห์

ต้นทุนของผู้เล่นทั้งหมดทั้ง 92 สโมสรในการแข่งขันฟุตบอลลีกของอังกฤษมีจำนวนมากเกินกว่า 1,000 ล้านปอนด์ เฉพาะค่าจ้างของผู้เล่นรวมทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน 806 ล้านปอนด์ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากฤดูกาลก่อนหน้า และมีการจ่ายเงินให้สโมสรต่างประเทศรวมไปถึงเอเยนต์ถึง 240 ล้านปอนด์ ทำให้สโมสรในต่างประเทศเริ่มที่จะได้รับประโยชน์ทางการเงินจากสโมสรในอังกฤษ มีการระบุว่าเงินค่าการย้ายทีมได้ถูกจ่ายออกจากอังกฤษถึง 187 ล้านปอนด์และมีการจ่ายเงินให้กับเอเยนต์จากพรีเมียร์ลีกในฤดูกาล 2005-2006 ถึง 50 ล้านปอนด์ มีการกระจ่ายเงินให้สโมสรฟุตบอลในอังกฤษเพิ่มขึ้นถึง 48 ล้านปอนด์ในฤดูกาล 2005-2006 ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงมากตั้งแต่มีฟุตบอลพรีเมียร์ลีก

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อประมาณฟังก์ชันต้นทุนของสโมสรฟุตบอลในประเทศอังกฤษ
2. เพื่อวัดประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนของสโมสรฟุตบอลในประเทศอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความไม่มีประสิทธิภาพของการจัดการสโมสรฟุตบอลในประเทศอังกฤษ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการประมาณฟังก์ชันต้นทุนและการวัดประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนของสโมสรฟุตบอลในอังกฤษครั้งนี้ จะสามารถทำให้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของโครงสร้างต้นทุนของสโมสรฟุตบอลในประเทศอังกฤษ รวมไปถึงค่าประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อความไม่มีประสิทธิภาพของสโมสรฟุตบอลในประเทศอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของสโมสรกีฬาอาชีพให้สูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยลดความไม่มีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนที่เกิดขึ้น ดังนั้น สโมสรกีฬาอาชีพในประเทศไทยสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อปรับปรุงตนเองในการนำสโมสรไปสู่ความสำเร็จในทุกๆ ด้านต่อไป